

ring til Jernbaneskyld ifølge § 3 skal foregaa, forinden vedkommende Bane, der skal bringe Værdistigningen, endnu er bygget, endsige i Drift. Og hvorledes skal det være muligt at bestemme en saadan Værdistigning, der ligger ude i den ubestemmelige Fremtid? Selv det bedst sammensatte Vurderingsraad vil sikkert her være indskrænket til et virkelig gætningsmæssigt Skøn over disse Fordele, og et saa løst og usikkert Grundlag for Ansættelsen af Jernbaneskylden vil være mere end usikkert og føre til de mærkeligste Resultater. Bedømmelsen af Rigtigheden og Betydningen af de her af mig anførte Grunde overlader jeg ganske til det høje Tings velvillige Overvejelse, men jeg forudsætter selvfølgelig, at der bliver gjort Forsøg paa at imødegaa dem, og i saa Fald skal jeg forbeholde mig at tage til Genmæle.

Der foreligger imidlertid allerede nu en stærk Opfordring fra Udvalgets ærede Formand, det ærede 9de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), gaaende ud paa, at man er nødt til at stemme for dette Lovforslag, fordi der er Jernbaner, der ere under Bygning og endog delvis om kort Tid ville være færdigbyggede og til at sætte i Drift, og fordi der er et positivt Bud derom i Jernbanelovens ominøse § 14. Hertil skal jeg bemærke, at til at forhindre denne næsten uhørte Kalamitet, at en Bane ligger færdigbygget og ikke kan sættes i Drift, er der jo en Vej, der er ganske nem og lige til. Hvis det skulde hælde, at nærværende Lovforslag ikke blev vedtaget i dette høje Ting, behøves der ikke nogen stor Forudseenhed for at vide, at det første, Regeringen vil gøre, er straks at fremsætte for Rigsdagen et Forslag om et Tillæg til Jernbaneloven, hvorefter dennes mærkelige § 14 slettes, og saa vil der ikke være det mindste i Vejen for at aabne Driften baade for de Baner, den ærede Ordfører for Udvalget sigtede til, og for alle andre Baner, der maatte blive byggede. Det er altsaa et Skræmmebillede, som paa ingen Maade virker paa mig, og det virker sikkert heller ikke paa mine ærede Meningsfæller her i Tinget. Det er saa ligefremt som Fod i Hose at hæve den Fære, der her blev peget paa, at Henvisningen til den efter min Mening kun

bliver et Skræmmebillede, der skal tjene til at fremme Vedtagelsen af Lovforslaget.

Jeg maa derfor slutte med en lige saa indtrængende Opfordring som den, det ærede 9de kongevalgte Medlem rettede til Tinget, men i modsat Retning. Jeg maa opfordre Tinget til at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Lewinsky: Lovforslaget, som det foreligger efter anden Behandling, er efter vor Mening betydeligt ringere, end det var i Efteraaret, da det blev forelagt, giver en betydelig mindre Afgift. Endskønt det altsaa ikke tilfredsstillende os, ville vi dog i Haab om, at det andet Ting bringer det mere i Overensstemmelse med vore Ønsker, stemme for det ved denne Behandling.

Tolderlund: Forinden Afstemningen ønsker jeg ganske kort at motivere, hvorfor jeg stemmer mod Lovforslaget. Det er af 3 Grunde: for det første paa Grund af det løse Grundlag, der er vedtaget her for Ansættelsen af Jernbaneskylden, for det andet paa Grund af det ubillige i, at man, naar man opkræver en Skat paa Værdiforøgelse, ikke paa en eller anden Maade kommer til Enighed om en Godtgørelse for Værdiforringelse, og for det tredje, fordi jeg frygter, at der gennem Vedtagelsen af dette Lovforslag skal komme til at ligge et Præcedens. Et saadant Ansvar vil jeg ikke paatage mig. Derfor stemmer jeg mod Lovforslaget.

Ordføreren (Bramsen): Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), kun ganske faa Bemærkninger i Anledning af, hvad der kan siges at være nyt i Dag.

Det ærede Medlem talte om Skat og atter Skat og ny Skat. Men her er slet ikke nogen Skat i dette Lovforslag; her er kun Tale om et Bidrag til Jernbaners Bygning fra de Personer, som efter de i Henhold til vore Love anerkendte Organers Værdsættelse have faaet en Formueforøgelse, som endda efter Lovforslaget, som det er vedtaget ved anden Behandling, skal være af en væsentlig Betydning. Andet er der